

طی مراسمی در کرمان دو جلد از

رونمایی از صد سال تلاش



وی با اشاره به شخصیت محسن جلال‌پور یادآور شد: «طی مدتی که با آقای جلال‌پور آشنا شدم این جمع اخلاقیات و اعتقادات اصیل را در ایشان دیدم. افراد زیادی هستند که برای آن‌ها احترام قائل هستم اما برای آقای جلال‌پور علاوه بر اینکه احترام قائل هستم خیلی هم دوست‌شان دارم».

در ادامه، استاد علم اقتصاد در پاسخ به این سوال که چرا ایران با وجود داشتن منابع غنی طبیعی، اقتصاد موفقی ندارد، گفت: «آنچه سبب شده کشورهای موفق دنیا توسعه پیدا کنند داشتن منابع غنی طبیعی نبوده است».

وی افزود: «ایران رتبه دوم ذخایر گاز دنیا را دارد اما نمی‌توانیم گاز زمستان را تأمین کنیم و مجبور می‌شویم گاز وارد کنیم. همچنین ایران رتبه چهارم نفت دنیا را دارد اما در تأمین بنزین مورد نیاز کشور درآمده‌ایم و این نشان می‌دهد مسئله اصلاً منابع نیست».

نبلی خاطرنشان کرد: «آن‌چه باعث شده کشورهایایی مانند تایوان یا کره جنوبی که هیچ‌یک از این منابع را ندارد، پیشرفت کنند و موفق شوند، رفاه پایدار را برای مردم خود به ارمغان بیاورند و فقر را از بین ببرند، چند اصل مشترک است».

وی ادامه داد: «یکی از موارد این است که آن‌ها توانستند با دنیا کار کنند در حالی که ما هنوز نتوانستیم فرمولی برای کار با دنیا پیدا کنیم. کار کردن به این معناست که ما عضو از جامعه جهانی و بین‌المللی بشویم اما این اصلاً به معنای پذیرش همه اتفاقاتی که در دنیا می‌افتد نیست. همچنین باید علم اقتصاد را به‌عنوان علم راهنما برای سیاست‌گذاری اقتصادی مبنا قرار دهیم، بخش خصوصی را به رسمیت بشناسیم، رقابت را ترویج کنیم و فقر را به عنوان مسئله بسیار اساسی جدی بگیریم و همیشه مراقبت کنیم که هیچ چیز بدتر از فقر وجود ندارد».

سرمایه‌گذاری در حوزه آموزش کودکان

احمد مرادعلیزاده، رئیس هیات مدیره خیریه مولی‌الموحیدین و مدیرعامل اسبق شرکت ملی صنایع مس ایران نیز در این مراسم با اشاره به حمایتش از گروهی از جوانان برای فعالیت در حوزه کودکان، توضیح داد: «همواره به حوزه آموزش علاقه‌مند بودم و درصدم بودم تربیت تکنسین با تکنولوژی‌های جدید را پیگیری کنم زیرا هرم سازمانی نیروی انسانی در صنعت بسیار ضعیف بود اما در آن کار خیلی موفق نبودم».

وی افزود: «با این وجود همچنان حوزه آموزش را دنبال می‌کردم تا بدانم در کشور چه کار مفیدی را می‌توان انجام داد که جای آن خالی است».

مرادعلیزاده یادآور شد: «۱۵ سال پیش و در سال‌های ۸۶ - ۸۷ با چند جوان آشنا شدم که در حوزه کودکان فعالیت داشتند؛ هرچند ابتدا به دلیل این‌که حرف‌های انتزاعی‌ای می‌زدند که در جامعه قابل عمل نبود به‌درستی متوجه صحبت‌های آن‌ها نمی‌شدم اما کار آن‌ها برای من بسیار جذاب بود».

وی خاطرنشان کرد: «آن‌ها تأکید داشتند که شخصیت

در ایران یادآور شد: «بیش از ۱۵۰ سال پیش اولین بار تاجر ایرانی به این نتیجه رسیدند که به جایی نیاز دارند تا حرف‌هایشان را با یکدیگر هماهنگ کنند و بعد آن‌ها را به حکومت منتقل کنند».

جلال‌پور با اشاره به شکل‌گیری اتاق تجارت توسط امین‌الضرب قبل از فرمان مشروطه افزود: «اتاق جایی است که فعالان اقتصادی دور هم جمع می‌شوند و چند کار را انجام می‌دهند؛ یکی این‌که با همراهی و همفکری یکدیگر موضوعات واردات، صادرات، تولید، خدمات و ... را هماهنگ می‌کنند و در نهایت آن‌چه که منافع ملی است را به حاکمیت منتقل می‌کنند».

وی بخش دیگر وظایف اتاق بازرگانی را مسئولیت‌های اجتماعی دانست و بیان کرد: «همه فعالان اقتصادی علاقه دارند کارهای خیر و ماندگار انجام دهند و یکی از این کارهای ماندگار، کارهای فرهنگی و در مسیر مسئولیت‌های اجتماعی اتاق است».

این فعال اقتصادی و فرهنگی ادامه داد: «اتاق مجمع فعالان بخش خصوصی است و ما به آن پارلمان بخش خصوصی می‌گوییم و همه آن‌چه که در مجموعه بخش خصوصی کشور اتفاق می‌افتد، در اتاق درباره آن صحبت و تدبیر می‌شود و در نهایت جمع‌بندی درست آن عرضه می‌شود».

وی تأکید کرد: «کشورهایی که توسعه یافتند اتاق فعال مورد اعتماد حاکمیت و مردم داشتند».

جلال‌پور همچنین در پاسخ به سوال سروش صحت درباره تأسیس بیمارستان نفیس، گفت: «مرحوم پدرم فعالیت‌های خیرخواهانه زیادی داشتند که به ما هم وصیت کرده بودند کارهای خیر ایشان را ادامه بدهیم و بعد از فوت ایشان یکی از کارهایی که ما انجام دادیم راه‌اندازی بنیاد خیریه نفیس بود که کار پیوند اعضا را انجام می‌دهد».

وی درباره علت نام‌گذاری این مجموعه به نام «نفیس» توضیح داد: «خانواده نفیس کرمانی که از ناظم‌الاطبا شروع می‌شود بیش از ۹۰۰ پزشک به جامعه درمان کشور تقدیم کرده است و ما نام بنیاد خیریه را نفیس گذاشتیم تا نام آن‌ها را زنده نگهداریم».

منابع طبیعی ملاک توسعه‌یافتگی نیست

دکتر مسعود نبلی، اقتصاددان یکی از مهمانان مراسم بود که طی سخنانی بیان کرد: «من و تعداد زیادی از کسانی که اقتصاد خوانده‌اند به تبعیت از آموزه‌های علم اقتصاد علاقه‌مند به توسعه بخش خصوصی، اقتصاد رقابتی، آزادی مبادله و اعتماد به این مجموعه هستیم».

وی ادامه داد: «بخش خصوصی فارغ از هر ویژگی دیگری که بخواهد داشته باشد مادامی که در این چارچوب فعالیت کند مورد احترام و علاقه ماست».

نبلی با اشاره به فرهنگ «نان حلال به خانه بردن» خاطرنشان کرد: «بخش خصوصی و کارآفرینی اصیل، وقتی که در فرهنگ اصیل ایرانی می‌نشیند، پایبند به اخلاقیات است و می‌خواهد درست کار کند و نمی‌خواهد از رانت استفاده کند».

وی افزود: «پس از آن‌که از اتاق بیرون آمدم تصمیم گرفتم تاریخ ۱۰۰ سال اخیر کرمان را مکتوب کنم و در این زمینه با همکاری آقای مهدی ملک‌قاسمی که سال‌ها در زمینه شناسایی بزرگان کرمان فعالیت داشتند، قرار گذاشتیم از صد نفر از بزرگان کرمان بخواهیم که آن‌چه در صد سال اخیر کرمان اتفاق افتاده را توضیح دهند تا ثبت و ضبط شود».

رئیس اسبق اتاق‌های کرمان و ایران یادآور شد: «این آمار اکنون به بیش از ۲۵۰ نفر رسیده و هنوز هم ادامه دارد. کاری را که شروع کردیم ابتدا تهیه یک مستند اقتصادی بود اما بعد موضوعات فرهنگی، اجتماعی و درمانی به آن اضافه شد و بعد به این نتیجه رسیدیم که این خاطرات شفاهی چاپ شود که تا امروز چهار جلد از کتاب رواق زبرجد منتشر شده است».

وی ضمن قدردانی از مهدی ملک‌قاسمی بیان کرد: «گاهی برای انجام برخی مصاحبه‌ها بیش از ۱۰ بار مراجعه کردیم، بارها افراد حاضر به صحبت نبودند و اظهار کردند حرفی برای گفتن ندارند اما زمانی که بیان خاطرات‌شان را شروع کردند، آن‌قدر مطالب خوبی بیان شده که ضبط و ثبت صحبت‌های آن‌ها، دو تا سه جلسه ادامه پیدا کرده است».

جلال‌پور افزود: «در حال حاضر بیش از هزار ساعت صحبت‌های بزرگان کرمان به‌عنوان تاریخ شفاهی ۱۰۰ سال اخیر کرمان ضبط شده است که امیدواریم به ۱۰ هزار ساعت برسد».

در ادامه سروش صحت سوال کرد: «تاریخ شفاهی چیست و از کجا می‌توان به آن اعتماد کرد؟ زیرا خاطره همیشه فرار است و ممکن است که در گذر زمان تغییراتی با واقعیت و مستندات اتفاق افتاده باشد. آیا شما آن‌ها را چک (کنترل) می‌کنید یا همان چیزی که بیان می‌شود را جمع‌آوری می‌کنید؟».

جلال‌پور توضیح داد: «ما عیناً همان چیزی که بیان می‌شود را می‌نویسیم، (به گفته‌ها) اعتماد داریم و آن‌ها را چک نمی‌کنیم. تا امروز هم تناقضی ندیدم. هیچ‌کس نگفته این اتفاق نیفتاده یا این مورد اشتباه بوده است. گاهی اسامی و تاریخ‌ها اشتباه شده است اما این کار در واقع نوعی روایت‌گویی از صد سال اخیر کرمان است و به نظرم بهترین است، زیرا از خود آدم‌ها می‌پرسیم و مطالب را می‌نویسیم و واقعیت از دل آن خارج می‌شود».

توسعه کشور با اتاق مورد اعتماد حاکمیت و مردم

وی در ادامه با اشاره به شکل‌گیری اتاق‌های بازرگانی



پروین میرزاحسینی

مراسم رونمایی از جلد چهارم کتاب «رواق زبرجد» با عنوان «کوشندگان توسعه کرمان» و کتاب «نقشی به یاد نکویان اهل کرم» سه‌شنبه شب ۲۷ شهریورماه با حضور جمع کثیری از فعالان اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی و استقبال پرشور علاقه‌مندان در تالار فرهنگ و هنر کرمان برگزار شد.

کتاب‌های رواق زبرجد به کوشش محسن جلال‌پور فعال اقتصادی و فرهنگی و توسط محمدمهدی ملک‌قاسمی گردآوری شده است. این کتاب‌ها بخشی از مصاحبه‌های تصویری است که با کرمانی‌های سرشناس در حوزه‌های مختلف اقتصاد، هنر و فرهنگ انجام شده است.

کتاب «نقشی به یاد نکویان اهل کرم» نیز شامل طرح‌هایی از شخصیت‌ها و مشاهیر یک‌صد سال اخیر کرمان است که توسط هنرمند مطرح کشورمان علی خسروی به تصویر کشیده شده است.

مهمان ویژه این برنامه «سروش صحت»، مجری برنامه کتاب باز بود.

ثبت خاطرات صد سال اخیر ۲۵۰ کرمانی

به گزارش استقامت، محسن جلال‌پور در این مراسم با اشاره به مسئولیت‌اش در اتاق کرمان از سال ۱۳۸۰ گفت: «در سال‌های نخست که مجموعه اتاق کرمان را اداره می‌کردم و کارهای اتاق را می‌دیدم، متوجه شدم هر کجا کار خیر و ماندنی در استان انجام شده، پای اتاق نیز در میان بوده است و اتاق کرمان در همه فعالیت‌های اجتماعی، خیریه‌ای و فعالیت‌های متعدد نوسازی، بازسازی و توسعه حضور داشته است».

وی توضیح داد: «در دوره اول و دوم حضورم در اتاق کرمان روی جریان‌های مورد نیاز کرمان از جمله آموزش و درمان متمرکز شدیم و کارهای خوبی انجام دادیم».

این فعال اقتصادی و فرهنگی ادامه داد: «در دوره سوم یا چهارمی که در اتاق حضور داشتم با همراهی هیات نمایندگان و هیات رئیسه به این جمع‌بندی رسیدیم که تاریخ تجارت کرمان را بنویسیم و این کتاب توسط آقای گلایزاده (مدیر مرکز کرمان‌شناسی) در ۱۵۰۰ صفحه و در دو جلد تدوین شد».

جلال‌پور خاطرنشان کرد: «در روز رونمایی از این کتاب آقای گلایزاده اظهار کردند که از تاریخ ۹ هزار سال پیش کرمان مستندات و مکتوباتی را پیدا کردند اما از تاریخ ۱۰۰ سال اخیر کرمان هیچ مکتوبی وجود ندارد و هرچه نوشته‌اند، شفاهی است».